

[Knud Lind]

VS ligefrem er det parti, der burde fremsætte sådanne forslag, for det er, ligesom om man arbejder på to fronter. Den ene er den udenomsparlamentariske. På den anden front forsøger man at give et indtryk af, at man er åh så parlamentarisk, og at man kun vil folkets gode. Men i virkeligheden arbejder man på begge fronter på at nedbryde retsstaten, retssikkerheden. Det ønsker vi ikke i fremskridtspartiet.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal oplyse, at den radikale gruppe stemmer for VS' forslag, men jeg gør det med den udtrykkelige forklaring, at vi stemmer for for at understrege, at vi mener, der på disse områder bør ske en præcisering og en ændring af de gældende regler og den gældende praksis, men vi er ikke tilfredse med den udformning, som lovforslagene har.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget
forkastedes, idet 25 stemte for, 80 imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Tredje behandling af lovforslag nr. L 24:

Forslag til lov om ændring af lov om rettens pleje. (Afskaffelse af totalisolation af vare-tægtsfængslede).

Af Wilhelm (VS) m. fl.
(Fremsat 13/10 82. Første behandling 28/10 82. Betænkning 3/5 83. Anden behandling 5/5 83).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget
forkastedes, idet 25 stemte for, 82 imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Tredje behandling af lovforslag nr. L 25:

Forslag til lov om ændring af lov om rettens pleje. (Begrænsning af misbrug af særlige efterforskningskridt).

Af Wilhelm (VS) m. fl.

(Fremsat 13/10 82. Første behandling 28/10 82. Betænkning 3/5 83. Anden behandling 5/5 83).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget
forkastedes, idet 25 stemte for, 83 imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Tredje behandling af lovforslag nr. L 26:

Forslag til lov om ændring af lov om rettens pleje. (Præcisering af forbudet mod anvendelse af provokation).

Af Wilhelm (VS) m. fl.

(Fremsat 13/10 82. Første behandling 28/10 82. Betænkning 3/5 83. Anden behandling 5/5 83).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget
forkastedes, idet 25 stemte for, 82 imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 77:

Forslag til folketingsbeslutning om iværksættelse af 1. etape af sammenlægning af bil- og baneoverfarten på Store Bælt.

Af Bilgrav-Nielsen (RV) m. fl.

(Fremsat 17/2 83. Første behandling 3/3 83. Betænkning 28/4 83).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ikast (KF):

Det konservative folkeparti er fortsat tilhænger af en fast forbindelse over Store Bælt, og enhver beslutning, som kan gå imod lov nr. 414 af 13. juni 1973 eller ændre på disse præmisser, er vi imod.

Vi mener, at iværksættelsen af første etape af en sammenlægning af bil- og baneoverfarten er en fejlinvestering. De 600 mill. kr., der skal investeres her i første etape, vil give en løsning, som alligevel ikke kan bruges, når den faste forbindelse bliver færdig. Vi mener også, at det er et faktum, at de tre nye jernbanefærger, der er indkøbt og sejler i øjeblikket, er fuldt tilstrækkelige til at dække den kapacitet, der i øjeblikket er behov for på Store Bælt.

Vi synes endvidere, det er mærkeligt, at forslaget her ikke har været til høring hos organisationerne – som alle de andre forslag vedrørende forbindelser over Store Bælt har været det. Man vil opdage, at den kapacitet, der kræves fra erhvervslivet, er opfyldt med de nuværende betingelser. Derfor mener vi, at de 600 mill. kr., der investeres i første etape, er direkte spildt.

Derfor indstiller vi, at der stemmes imod forslaget.

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg skal i og for sig ikke føje meget til det, som jeg på venstres vegne gav udtryk for under førstebehandlingen af denne sag.

Vi mener fortsat, at en investering i den størrelsesorden, der her er tale om, vil være en forkert investering. De penge, der anvendes til denne investering, vil ikke kunne nyttiggøres, hvis man på et senere tidspunkt beslutter sig for en fast forbindelse. Jeg føler derfor ikke, det er rimeligt, at vi på nuværende tidspunkt tager stilling til en så stor investering, som der her er tale om.

Vi har, synes jeg, på fornuftig vis i dette folketing for ganske kort tid siden truffet afgørelse om, at den endelige beslutning om

Storebæltsbefordringen skal udskydes i en kort periode, sådan at vi får lejlighed til at revurdere og nyvurdere hele situationen. Jeg synes, det er overordentlig betænkeligt, hvis man i denne periode – og så kort tid efter, at man har truffet en sådan beslutning – giver sig i kast med en investering af det omfang, der her er tale om.

På den baggrund skal jeg anbefale, at man stemmer imod forslaget.

Dorhmann (FP):

Inden samtlige medlemmer af socialdemokratiet stemmer for dette radikale forslag, skal man lige være klar over, hvad det egentlig er, man stemmer for. Det, man stemmer for, er lige præcis det modsatte af det, socialdemokraterne har skrevet i betænkningen. Det vil jeg gerne have at den radikale ordfører og forslagsstiller går herop og bekræfter eller afkræfter, alt efter behag. Det er simpelt hen en yderligere udskydelse af en fast forbindelse over Store Bælt. Det er dér, socialdemokratiet står i dag, på trods af at de skriver det modsatte i deres betækningsbidrag.

Vi har så sent som i går aftes eller i dag fået en henvendelse fra Nyborg kommune – og Nyborg kommune har mig bekendt en socialdemokratisk borgmester. Man skriver bl.a., at såfremt man vedtager dette uden at kombinere det med det senere projekt over Store Bælt, så kan Nyborg ikke opnå en tilfredsstillende løsning. Dér står Nyborg. Nyborg kommune er ikke blevet hørt.

Det eneste gode, man kan sige om dette forslag, er, at det er et forslag til folketingsbeslutning, og derved kan det måske trækkes så meget i langdrag, at socialdemokraterne kan nå at hive dette her i land. Men vedtages forslaget, som jeg har opfattet at det er hensigten, så er det en udskydelse af en fast forbindelse over Store Bælt langt, langt ud i det uvisse. Det stemmer vi selvfølgelig imod.

Vi ønsker en fast, privatfinansieret forbindelse. Socialdemokraterne har endnu ikke nævnt, at de gik ind for en privatfinansieret forbindelse, men jeg har fået den opfattelse, at både LO og socialdemokratiet i hvert fald udadtil har støttet den tanke. Derfor synes jeg, det er helt uforståeligt, at socialdemokratiet er havnet, hvor det er i dag.

Hahn (CD):

[Hahn]

Den afstemning, der skal finde sted i dag, finder befolkningen ganske givet er helt illusorisk; den er ganske overflødig.

Vi har hørt talere fra de forskellige partier tilkendegive, at de – efter den foreløbige udskydelse af vedtagelsen – vil stemme for en fast forbindelse over Store Bælt.

Det ganske uforståelige er, at socialdemokratiet nu står med et ben i begge lejre. De stemmer for det radikale forslag, samtidig med at de i betænkningen offentliggør, at de også går ind for en fast forbindelse over Store Bælt.

Til de talere, der har repræsenteret deres partier som ordførere her før mig, vil jeg sige, at centrum-demokraterne er i den heldige situation, at vi har en minister, trafikministeren, der går ind for den faste forbindelse, når udskydelsen nu er tilendebragt efter de små 2 år, der er tilbage. Vi har netop hørt hr. Svend Erik Hovmand fra venstre tilkendegive, at det kun er en kort udskydelse, så bøjer venstre sig for det store flertal her i salen, hvortil vi også stadig væk regner socialdemokratiet. Selv om man her i dag vedtager det radikale forslag, vil forslaget ikke komme til udførelse, fordi en fast forbindelse inden den tid vil være vedtaget her i tinget. For befolkningen at se er det helt overflødigt. Man ved på forhånd, at der er et stort flertal for en fast forbindelse.

På mit partis vegne anbefaler jeg, at vi stemmer imod forslaget.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Der er blevet gjort nogle forskellige bemærkninger, som måske nok kan undre en hel del, al den stund det havde været forfriskende, om kritikken havde været fremført i udvalget og dér havde affødt nogle spørgsmål og svar, men det har ikke været tilfældet.

Når hr. Ikast siger, at det er mærkeligt, at forslaget ikke har været forelagt forskellige myndigheder, vil jeg sige, at det mest mærkelige er, at det er hr. Ikast, der siger det, for hr. Ikast tilhører et parti, der har regeringsmagt, og hvis der er nogen, der må have ansvar for høringer, så må det være regeringen. Hvad jeg kan sige om det som forslagsstiller, er, at forslaget naturligvis, i den udstrækning vi har kunnet medvirke til det, har været underkastet en helt almindelig procedure. Der

er intet, der har været holdt skjult for offentligheden, naturligvis.

Når hr. Svend Erik Hovmand og også hr. Ikast siger, at det er en totalt forkert investering, må man dertil sige, at det er det kun under den forudsætning, at hr. Svend Erik Hovmand og hr. Ikast og andre intet vil foretage sig på Store Bælt fra nu af og frem til den dag, man eventuelt bygger en fast forbindelse. I så fald er det spildt at gøre det, der nu er flertal for. Men hvis man mener, at man er nødt til – i modsætning til, hvad tilfældet har været i de sidste 10 år – at foretage forbedringer på Store Bælt, så kan man vælge at gøre det i de nuværende linjeføringer, altså inde i Nyborg, inde i Korsør, eller man kan vælge at flytte ud, som vi foreslår at vi gør her med 1. etape. Hvis man studerer den sag til bunds, kan man se, at valget imellem disse to alternativer økonomisk er afbalanceret; der er ikke nævneværdig forskel på, om man vælger det alternativ, som vi foreslår, fremfor det andet, økonomisk set. Men der er en lang række fordele, der taler for, at man vælger sammenlægningen, først og fremmest en driftsøkonomisk, fordi man afkorter sejltiden med 25 pct., men dernæst nogle helt klare miljømæssige fordele, i første omgang for Nyborg by, i anden omgang for Korsør. Det er derfor et særdeles velgrundet forslag.

Det undrer mig, at de ordførere, der her står op og klamrer sig til en gammel beslutning om en fast forbindelse, kan afvise forslaget, for disse ordførere har jo for nylig demonstreret, at denne gamle beslutning, som nu er 10 år gammel, om en fast forbindelse over Store Bælt er man ikke i stand til at realisere. Det er jo kendsgerningen.

Uanset om der kommer en fast forbindelse eller ej, er der tale om en ganske fornuftig beslutning, som vi selvfølgelig er glade for at der nu er flertal for i folketinget.

Tommy Dinesen (SF):

Det lyder noget mærkeligt, når de borgerlige ordførere stiller sig herop og siger, at der ikke er råd til at bruge 600 mill. kr., når de samme godt vil være med til at bruge 15 mia kr. til at lave en Storebæltbro for f.eks. Det er der altså penge til, og det er noget mærkeligt at høre på, synes jeg nok.

[Tommy Dinesen]

Nu er det ikke sådan, selv om man laver udbygningen til Halskov-Knudshoved, at der vil ske det, at man ikke vil få en Storebæltsbro. Jeg tror, at brotilhængerne eller tilhængerne af en fast forbindelse i folketinget simpelt hen gerne vil have ro om denne debat; de prøver ligesom at dæmpe den. Det kan man også se i forskellige fagblade. Der har været et møde med Georg Poulsen fra Smedene, og der har været et møde med industriministeren, hvor man har diskuteret fast forbindelse. Jeg har set, at hr. Dyremose har udtalt, at der er lavet et konservativt udvalg, der ser på privatiseringen med hensyn til en fast Storebæltsforbindelse. Så der sker noget hele tiden.

Det, der er mest usagligt i denne debat, er, at det forslag, der foreligger fra de radikales side, burde være vedtaget for 10 år siden.

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Som det fremgik af forhandlingerne ved første behandling af dette beslutningsforslag, er regeringen og dens partier ikke tilhængere af dets gennemførelse.

Når det nu vedtages alligevel, sker det altså imod vore stemmer, men jeg skal gøre opmærksom på, at der under behandlingen dog er sket først visse strammende, derefter visse blødgørende ting. De tre at'er, som er indeholdt i flertallets betækningsbidrag, er for det førstes og tredjes vedkommende ikke besværlige for en trafikminister at leve med. Det besværlige ligger naturligvis i det mellemste »at«, nemlig at der i den næste folketingssamling skal vedtages et forslag til bekræftelse af dagens beslutning.

Imidlertid fæster jeg lid til, at vi, når vi kommer så vidt tidsmæssigt, her i salen, i udvalget og i offentligheden vil få nye diskussioner om betimeligheden, om berettigelsen, af den fremgangsmåde, der her skal besluttes. På det tidspunkt vil vi have en del mere viden, end vi har i dag, nemlig om de ting, som det er blevet regeringen pålagt ved brodebatten for nylig at undersøge. Vi vil helt konkret kunne sige, på hvilket tidspunkt disse nye undersøgelser vil være afsluttet, og folketinget og dets partier vil derfor til den tid kunne beslutte sig om et eventuelt lovforslag og dets indhold, herunder dets eventuelle ikrafttrædelsesdato, i lyset af den yderlige-

re viden, man vil have på det pågældende tidspunkt.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg er helt enig i, at sammenlagte overfarter over Store Bælt er en fordel i forhold til den nuværende situation, og at det vil være en rigtig foranstaltning at foretage, såfremt folketinget ikke i 1985 vil tage beslutning om en fast forbindelse over Store Bælt. Men hvorfor skal vi altså nøjes med den næstbedste løsning, hvis vi i overskuelig fremtid har mulighed for at få den bedste?

Jeg har hæftet mig ved den del af flertalsudtalelsen, som er skrevet af, som der står i vor betænkning, et mindretal inden for flertallet. Der er det pikante ved det, at det jo er et flertal inden for flertallet. Det er altså den store majoritet af medlemmer inden for flertallet bag denne beslutning, der benytter denne lejlighed til – hvad der ikke havde været absolut nødvendigt for dem, men de har ønsket det, og det er jeg glad for, og det siger jeg dem tak for – at understrege, at man fortsat er tilhænger af en fast forbindelse over Store Bælt. Jeg tillader mig at forstå denne erklæring derhen, at man ikke, når debatten altså formentlig i de tidligste måneder af 1985 vil komme på grundlag af en ny redegørelse til folketinget om en eventuel endelig beslutning om en fast forbindelse, fra socialdemokratiets side anfører beslutningsforslagets vedtagelse i dag som et argument imod muligheden for den faste forbindelse. Det kvitterer jeg for med tak.

På denne baggrund kan jeg tillade mig at sige til hr. Dohrmann, at jeg ikke er enig med ham i – jeg var lige ved at sige heldigvis, jeg tror selv, han vil opfatte det som heldigvis – at der ved beslutningen i dag er tale om, hvad han kaldte en yderligere udskydelse af beslutningen, for der er altså ikke noget i denne beslutning i dag, som hindrer, at den fremgangsmåde, som tidligere er skitseret omkring den faste forbindelses beslutningsgang, vil kunne blive fulgt.

Der er noget, der især bekymrer mig ved beslutningen her, og jeg ved ikke, om man egentlig i de foreslående og vedtagende partier har tænkt over dette: vi skaber en del usikkerhed for ret mange familier, nemlig langs den linje, hvor der skulle ske besigtigelser med ekspropriation for øje. Man skaber dér på ny, som det desværre sker tit – når det er uundgåeligt, må det altså ske, men her

[Ministeren for offentlige arbejder]

var det undgåeligt – denne usikkerhed og bekymring og tvivl om bosted og børns skolegang og mange, mange andre ting, som opstår i familier, herunder i mange landbrugsfamilier, hvor der altså nu er ligesom en dobbeltbeslutning forestående. Man ved ikke rigtig, om man er købt eller solgt, men forhåbentlig vil disse familier kunne tage det med ro og sige, at der ikke er truffet nogen uigenkaldelig beslutning.

Jeg skal så tilsige, således som jeg gjorde det allerede ved første behandling, at jeg naturligvis vil fortsætte bestræbelserne for de planer, der foreligger, så de ikke forsinkes. Det drejer sig både om tekniske undersøgelser og om myndighedsforhandlinger, og det kan dreje sig om besigtigelser. Jeg skal selvfølgelig fremsætte det lovforslag, som et flertal pålægger mig at fremsætte, og skal i øvrigt tilsige, at jeg vil følge beslutningen så loyalt, men også så ansvarsbevidst, som det er mig muligt.

J. K. Hansen (S):

De borgerlige partiers ordførere har i denne sag kørt det skarpe skyts i stilling mod socialdemokratiet. Jeg skal henvise til min ordførertale under redegørelsesdebatten den 3. marts i år, Folketingstidende 1982–83 sp. 6800. Der kan man helt klart læse, hvad jeg sagde ved denne lejlighed. Derfor burde man faktisk rette skytset imod sig selv, for det er ikke socialdemokratiet, der har forladt broen. Det er regeringspartierne og regeringen, der har forladt broen. Det kan godt være, at ministeren har nogle helt klare intentioner. Han har bare ikke sin regering med sig. Det beklagede jeg den 3. marts i år, og det er grundlaget for, at vi tilslutter os det radikale forslag. Det glæder mig, at ministeren har bemærket vore bemærkninger i betænkningen, hvor det helt klart siges, at vi fortsat går ind for en fast forbindelse over Store Bælt, men at vi mener, at den investering, vi nu går ind i, er en meget nyttig investering, fordi vi simpelt hen ikke tror på – det er ikke mistillid til ministeren, om jeg så må sige, i den forbindelse – at regeringen får sig taget sammen til at træffe en afgørelse i 1985. Derfor vil det her være en meget nyttig investering frem til århundredskiftet.

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Trods nogen faktisk uenighed om, hvordan der skal stemmes til dette forslag, vil jeg gerne sige tak til socialdemokratiets ordfører for de ting, han sagde her, idet jeg har hæftet mig ved dette, at hr. J. K. Hansen mener, at regeringen har forladt broen. Det er vi uenige om. Det kom også til udtryk ved førstebehandling. Det skal jeg ikke tage op igen, men kun sige, at det mener jeg helt afgjort ikke regeringen har. For mig er det afgørende vigtigt at vide, at når vi – for at blive i hr. J. K. Hansens terminologi og anlægge hans tankegang – atter bestiger broen, vil vi dér træffe socialdemokratiet, og så håber jeg og er overbevist om, at vi kan følges ad over.

Dohrmann (FP):

På en måde er jeg også meget glad for det, den socialdemokratiske ordfører sagde, for det er nemlig sagen i en nøddeskal. Den indbyrdes splid, der er de fire regeringspartier imellem, er jo indirekte skyld i, at dette forslag overhovedet er blevet fremsat. Hvis de fire regeringspartier havde været enige i kravet om, at nu skulle vi have truffet en beslutning om den faste forbindelse, er jeg helt sikker på, at så var dette forslag aldrig dukket op.

Men når vi så samtidig hører den socialdemokratiske ordfører sige, at han ikke tror, at der kommer nogen afgørelse frem før til århundredskiftet, synes jeg godt nok, det er meget, meget betænkeligt. Jeg ved ikke, om det skal tolkes derhen, at hr. J. K. Hansen mener, at firkløverpartierne fortsætter frem til år 2000 eller deromkring. Det kunne da godt opfattes sådan, men det, der bare er helt galt i dette, er, at samtidig – det gælder nogle af de partier, som bærer dette forslag igennem – giver disse partier udtryk for, at de vil have en fast forbindelse.

Her vil jeg igen forsøge at få et svar fra ordføreren for forslagsstillerne, hr. Bilgrav-Nielsen. Vil det ikke være spild af penge, såfremt man vedtager dette forslag og så eventuelt næste år vedtager, at nu skal man i gang med en fast forbindelse over Store Bælt? Hvad ville forslagsstillerne sige, hvis det gik sådan? Vil man så ikke indrømme, at i hvert fald hovedparten eller mange af de 600 mill. kr. er spildt? Jeg går da også ud

[Dohrmann]

fra, at da forslaget omhandler både en anden og tredje etape, er det noget, man vil forsøge at få gennemført siden hen. Og har man fået et forhåndstilsagn om, at f.eks. socialdemokratiet også støtter anden og tredje etape? Jeg synes bare, det hele er ét stort roderi. Enten må man vedtage, at vi ikke skal have den faste forbindelse, og så se at få det udbygget på den bedste måde, eller også må man gøre det modsatte.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Hvis nu hr. Dohrmann havde interesseret sig noget mere for sagen, havde han studeret baggrundsmaterialet, og så ville han se, at der netop er en meget klar og logisk linje i først at gennemføre det, vi foreslår her, og så på et senere tidspunkt, det være sig om to eller tre år, tage stilling til, om vi også skal flytte ud på Sjællandssiden fra Korsør til Halskov. Det hænger sammen med, at der er en klar fordel forbundet med at gennemføre første etape isoleret set, nemlig den, at man afkorter sejltiden, som jeg nævnte før. Det kan give en årlig driftsbesparelse for DSB på ca. 50 mill. kr., har man beregnet, men det er klart, at fordelene bliver endnu større, hvis man senere gennemfører anden etape af udflytningen, nemlig den på Sjællandssiden. Men det er helt klart, at der er en logisk opdeling af det samlede projekt, og det er derfor, vi har nøjedes med at foreslå første etape gennemført nu.

Så vil jeg da gerne tilføje, at vi er overbevist om, at vi i løbet af to år får flertal for i folketinget at beslutte os også for anden etape, uanset om det går, som ministeren og hr. Dohrmann og eventuelt også enkelte andre ønsker: at det bliver besluttet at bygge en fast forbindelse over Store Bælt. Det kan være, det besluttet allerede i 1985, hvem ved, så vil der i hvert fald fra i dag gå, skal vi sige ca. 10 år, og i den periode kan vi ikke undlade at foretage forbedringer på Store Bælt.

Det er derfor, jeg ikke forstår regeringens modstand eller i hvert fald den del af regeringen, som trafikministeren tilhører. Det kunne være, der var andre dele af regeringen, som fandt, at dette var et ganske fornuftigt forslag. Jeg ser, at venstres tidligere trafikminister er til stede og lytter meget intenst til debatten. Det kunne ske, at der måske især hos venstre var forståelse for, at vi gen-

nemfører dette, for det kan jo også give os et fingerpeg om, om det er fornuftigt om to år eller flere at træffe en beslutning om en fast forbindelse.

Sagen er den, at folketinget har vist sig i stand til at træffe beslutning om en fast forbindelse, men aldrig har vist sig i stand til at realisere den.

Jeg vil godt sige til dem, der har talt om spildte investeringer, at det har jeg i og for sig svaret på ved at sige, at det er en fornuftig investering, fordi vi under alle omstændigheder må regne med at skulle udnytte investeringen i 10 år.

Ministeren var inde på, at vi skaber tvivl hos mennesker, hos dem, der kan blive udsat for ekspropriationer. Her må jeg spørge ministeren: hvem har egentlig skabt størst tvivl med hensyn til linjeføringen og ekspropriationer? Det har nok det flertal, som gang på gang har besluttet sig for en fast forbindelse og ikke har kunnet gennemføre den. I dag er der et flertal, som siger: nu gør vi dette her. Det er en klar besked.

Ministeren skal ikke i dag så tvivl om, at denne handling her skal realiseres, og jeg må minde ministeren om, at der er tre klare bindinger i beslutningsforslagets betænkning, 3 a'er, hvoraf det sidste siger, at vi skal tage denne første etape i brug i 1988. Det indebærer, at ministeren allerede i indeværende år forbereder sig, og det er der så givet udtryk for hvordan skal ske, og det indebærer, at ministeren kommer med forslag om anlægsloy. Jo, dette bliver vedtaget, og jeg er sikker på, at folketingsflertallet skal holde øje med, at ministeren nu også arbejder med sagen. Vi har muligheder for ved flere lejligheder at vende tilbage til sagen.

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Det var egentlig en pudsigt konstatering, hr. Bilgrav-Nielsen forsøgte, når han gav sig til at forklare, hvad venstre egentlig mente, og han ligefrem udlagde den omstændighed, at venstres gruppeformand, hr. Ivar Hansen, lyttede til debatten. Det skulle være noget, man skulle kunne udlæse noget om en vis holdning hos venstre af. Jeg synes nu nok, man kan henholde sig til, hvad venstres ordfører i denne debat har sagt. Det går jeg ud fra at han har sagt af egen fri vilje og med

[Ministeren for offentlige arbejder]

sit partis opbakning, og i regeringen er der jo altså også enighed om stillingen til dette forslag.

Så skal jeg ikke give hr. Bilgrav-Nielsen uret i, at der er gået alt for mange år, inden der er besluttet eller i hvert fald iværksat den faste forbindelse, og at dette har skabt tvivl. Det er rigtigt, og det er kedeligt og beklageligt, men det er da ikke forkert at sige, at når man nu vil gå ind på en anden løsning, så øges denne tvivl i hvert fald, idet der tilføjes mange nye områder og familier, som også kommer i tvivl.

Så skal jeg endelig sige om, hvorvidt det betaler sig under alle omstændigheder med denne første etape: 600 mill. kr. investeret med rente og rentes rente. Så kan enhver vist regne ud, hvor mange år en sådan forbindelse skal spare 50 mill. kr. pr. år, også her, bevares, med rente og rentes rente, før de 600 mill. kr. er hjemme igen. Det er ikke gjort med 10 år i hvert fald. Desuden kan en fast forbindelse stå færdig, hvis den besluttes i 1985, om 8 år fra nu, men jeg indrømmer, at der er hvis'er.

Så behøver jeg faktisk ikke nogen påpegnings af, hvad jeg skal gøre, for det står i beslutningsforslaget, og jeg har om dette sagt, at jeg gør det naturligtvis så loyalt og så ansvarsbevidst, som det overhovedet er mig muligt.

(Kort bemærkning).

Bilgrav-Nielsen (RV):

Jeg vil blot minde ministeren om, at det jo ikke er os i trafikudvalget, der har opfundet og formuleret synspunktet om, at dette er rentabelt. Det er det faktisk ikke. Der ligger et stort, gedigent stykke forarbejde bag gjort af DSB først og fremmest, som viser, at dette er fornuftigt. Det, som ministeren hele tiden undlader, er at fortælle, hvad det vil koste at gøre det, man i modsat fald skal gøre, nemlig at investere de samme beløb inde i Korsør og Nyborg. Det er det, vi synes er ufornuftigt. Vi synes, det her er det mest fornuftige, og det synes et flertal i folketinget. Vi er da glade for at konstatere, at det vil ministeren rette sig efter. Det er en klog beslutning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges med 58 stemmer mod 48.

Formanden:

Om denne vedtagelse vil der nu blive givet meddelelse til ministeren for offentlige arbejder.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Anden behandling af lovforslag nr. L 125:

Forslag til lov om ændring af våbenloven. (Eksportfrihed for elektronikindustrien, værfter m. fl.).

Af Glistrup (FP) m. fl.
(Fremsat 4/2 83. Første behandling 17/3 83. Betænkning 3/5 83).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslagets tekst vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Anden behandling af lovforslag nr. L 144:

Forslag til lov om ændring af adoptionsloven. (Afbureaukratiseret adoption).

Af Glistrup (FP) m. fl.
(Fremsat 8/2 83. Første behandling 17/3 83. Betænkning 3/5 83).